

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 16/2014-38

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 7. marca 2014 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Jána Lubyho (sudca spravodajca) v konaní o sťažnosti I. P., zastúpenej advokátkou Mgr. Zuzanou Jedličkovou, Royova 9, Piešťany, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 7 P 17/2008 (pôvodne vedenom Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 15 P 2/03, predtým vedenom Okresným súdom Ružomberok pod sp. zn. P 180/99), za účasti Okresného súdu Piešťany, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo I. P. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 7 P 17/2008 **p o r u š e n é b o l i .**

2. I. P. **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie v sume 5 000 € (slovom päťtisíc eur), ktoré jej je Okresný súd Piešťany **p o v i n n ý** vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Piešťany je povinný uhradiť I. P. trovy konania v sume 417,98 € (slovom štyristosedemnáť eur a deväťdesiatosem centov) na účet jej právnej zástupkyne Mgr. Zuzany Jedličkovej, Royova 9, Piešťany, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Vo zvyšnej časti sťažnosti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením sp. zn. IV. ÚS 16/2014 z 23. januára 2014 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť I. P. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 P 17/2008 [pôvodne vedenom Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 15 P 2/03, predtým vedenom Okresným súdom Ružomberok pod sp. zn. P 180/99 (ďalej aj „napadnuté konanie“)].

Zo sťažnosti vyplýva, že matka v tom čase maloletej sťažovateľky v rámci konania vedeného Okresným súdom Ružomberok pod sp. zn. P 180/99, týkajúceho sa úpravy výkonu práv a povinností rodičov k sťažovateľke podala Okresnému súdu Ružomberok návrh na zvýšenie výživného. Príslušnosť na konanie o uvedenom nároku bola najskôr v priebehu konania prenesená na Okresný súd Trnava a neskôr v rámci prechodu výkonu súdnictva podľa zákona č. 511/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a dopĺňa zákon Slovenskej

národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 511/2007 Z. z.“) bola vec od 1. januára 2008 postúpená Okresnému súdu Piešťany.

Sťažovateľka uvádza, že ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu nebolo konanie v jej právnej veci právoplatne skončené.

Sťažovateľka v nadväznosti na to navrhuje, aby ústavný súd podľa čl. 127 ústavy vyslovil, že postupom uvedených okresných súdov v označených konaniach bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a zároveň navrhuje prikázať okresnému súdu konať v konaní vedenom pod sp. zn. 7 P 17/2008 bez zbytočných prietáhov. Napokon sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 8 000 € a úhrady trov konania.

Okresný súd sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti prípisom sp. zn. Spr. 737/13 (doručeným ústavnému súdu 21. novembra 2013), v ktorom sa okrem iného uvádza:

„Čo sa týka skutkovej a právnej zložitosti sporu, ide o spor o zvýšenie výživného na pôvodne maloletú sťažovateľku..., ktorý podala matka maloletej v novembri 2000, len 5 mesiacov po právoplatnosti rozsudku druhostupňového súdu o určení výživného. Nejde o spor, ktorý by bol sám osebe skutkovo a právne zložitý, avšak vzhľadom na dĺžku konania je potrebné dokazovať vo vzťahu k obom rodičom ich príjmy a výdavky ako aj odôvodnené potreby oprávnenej, tohto času plnoletej sťažovateľky.

Prekážky postupu konania podľa § 107 O. s. p. a nasl. sa v konaní nevyskytli.

Sťažovateľka bola od podania návrhu matkou v novembri 2000 na zvýšenie výživného v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom a až po dosiahnutí plnoletosti v konaní vystupuje osobne, pričom ňou prietahy v konaní spôsobené neboli. Okresný súd Ružomberok, ktorý o návrhu matky na zvýšenie výživného konal od novembra 2000 mohol tento návrh vylúčiť na samostatné konanie a rozhodnúť o ňom, avšak keďže bol návrh matky na zvýšenie výživného zapísaný ako ďalšie podanie do konania, kde naposledy súd rozhodol o úprave styku otca s maloletou, ktoré konanie ešte nebolo právoplatne skončené, bolo

najskôr riešené odvolanie voči rozhodnutiu o úprave styku a až v júni 2001 bol nariadený termín ohľadom návrhu matky na zvýšenie výživného, pričom do termínu pojednávania v auguste 2001 matka podala návrh na prenesenie príslušnosti. Pred tým, ako bol spis postúpený príslušnému súdu, a to Okresnému súdu Trnava, tak sa ešte rozhodovalo o oprave dôvodov odvolacieho rozsudku, čo taktiež zbytočne predĺžilo konanie. V priebehu rokov 2003 až 2005, keď bolo nariadené pojednávanie, sa z týchto pojednávanií ospravedlňovala matka najmä pre chorobu a otec sa na prvé pojednávania nedostavoval. V roku 2006 bola matka vyzvaná na doloženie dokladov, ktoré nedoložila, a bola jej uložená aj poriadková pokuta. V roku 2008 sa opätovne z pojednávania ospravedlnila matka pre školenie v zamestnaní. V roku 2008 otec podal návrh na prikázanie veci Okresnému súdu Trnava, o ktorom bolo potrebné rozhodnúť. V roku 2010 bol do konania pribratý znalec na posúdenie príjmov otca, ktorý však spis so znaleckým posudkom vrátil v marci 2012. V zostávajúcim období roka 2012 súd prešetroval pobyt otca. V decembri 2012 bol vytýčený termín pojednávania, ktorý však bol zrušený pre práceneschopnosť sudkyne. Od mája 2013 sa vo veci pravidelne pojednáva, pričom obaja rodičia súdu predkladajú veľké množstvo listín a každé pojednávanie trvá cez 3 hodiny. Najbližšie je termín pojednávania nariadený na 29. 1. 2014. Z opísaných skutočností vyplýva, že k prieťahom v konaní došlo aj pre správanie sa oboch rodičov sťažovateľky, ktorí buď na pojednávanie neprišli alebo sa z neho opakovane ospravedlňovali a ani nedoložili požadované doklady, aby súd mohol rozhodnúť bez ich prítomnosti. V tomto smere si dovoľujem podotknúť, že pokiaľ rodičia neprídu na pojednávanie o zvýšení výživného a súčasne nepredložia potrebné doklady, na ktoré ich súd vyzval, a tieto si súd nevie zabezpečiť dopytom na príslušné inštitúcie, nebolo možné bez prítomnosti rodičov na pojednávaniach vo veci skôr rozhodnúť. V súčasnom štádiu konania je potrebné dokazovať príjmy a výdavky oboch rodičov za veľmi dlhé obdobie, ako aj výdavky na odôvodnené potreby sťažovateľky, čo vyžaduje viacero pojednávanií, ktoré sú aj pomerne dlhé, nakoľko obaja rodičia predkladajú súdu veľké množstvo listín.“

K vyjadreniu okresného súdu sťažovateľka zaujala stanovisko podaním (doručeným ústavnému súdu 20. februára 2014), v ktorom okrem iného uviedla:

«Vo vyjadrení pani predsedníčka súdu uviedla, že nejde o spor, ktorý by bol sám osebe skutkovo a právne zložitý, avšak vzhľadom na dĺžku konania je potrebné dokazovať vo vzťahu k obom rodičom ich príjmy a výdavky ako aj odôvodnené potreby oprávnenej, toho času plnoletej sťažovateľky. Podľa môjho názoru skutočnosť, že je potrebné dokazovať príjmy a výdavky rodičov a odôvodnené potreby sťažovateľky za dlhé obdobie, je dôsledkom dĺžky konania v predmetnej veci, nie príčinou trvania konania 13 rokov. Okrem toho, doklady o príjmoch a výdavkoch účastníci predkladali súdu aj priebežne počas celého konania.

Pani predsedníčka súdu ďalej vo vyjadrení uviedla, že Okresný súd Ružomberok mohol postupovať tak, že návrh matky na zvýšenie výživného by vylúčil na samostatné konanie.

Z uvedeného je zrejmé, že procesný postup Okresného súdu Ružomberok, keď návrh matky zapísal ako ďalšie podanie do konania, kde naposledy súd rozhodoval o úprave styku otca s maloletou, ktoré konanie v tom čase nebolo ešte právoplatne skončené (otec podal odvolanie), spôsobil, že o návrhu matky na zvýšenie výživného na sťažovateľku podanom dňa 22. 11. 2000 súd nariadil prvé pojednávanie až v júni 2002 na deň 14. 08. 2002. V tejto súvislosti konštatujem, že vo vyjadrení pani predsedníčky súdu je nesprávne uvedené (str. 6), že „až v júni 2001 bol nariadený termín ohľadom návrhu matky na zvýšenie výživného, pričom do termínu pojednávania v auguste 2001 matka podala návrh na prenesenie príslušnosti“, pretože toto bolo až v roku 2002.

Hoci je pravdou, že matka sťažovateľky sa viackrát ospravedlnila z neúčasti na pojednávaní, treba uviesť, že v priebehu rokov sa môžu vyskytnúť situácie, kedy zdravotný stav alebo pracovné povinnosti zabránia splneniu povinnosti a účasti na pojednávaní, matka sťažovateľky sa starala aj o chorú matku a tiež sťažovateľka v tom čase maloletá mala zdravotné problémy. Viaceré pojednávania boli zrušené, resp. odročené aj z dôvodov na strane zákonného sudcu v tom čase konajúceho. Na druhej strane matka sťažovateľky sa domáhala, aby súdy vo veci konali a podávala žiadosti o konanie súdu a nariadenie pojednávania (podrobne uvedené v sťažnosti). Som toho názoru, že z popisu priebehu konania uvedeného v sťažnosti sťažovateľky, z rozpisu procesných úkonov vo vyjadrení pani predsedníčky Okresného súdu Piešťany, ako aj z obsahu samotného

súdneho spisu vyplýva, že dĺžku konania 13 rokov nemožno pričítať výlučne na vrub rodičov sťažovateľky a zapríčinili ju aj konajúce súdy, podľa môjho názoru prevažnou mierou...

Zastávam názor, že na dĺžku konania mal vplyv už prvotný procesný postup Okresného súdu Ružomberok, ktorý návrh matky na zvýšenie výživného na maloletú sťažovateľku zapísal ako ďalšie podanie do konania, kde súd rozhodoval o úprave styku otca s maloletou, ktoré nebolo právoplatne skončené a v ktorom už bolo podané odvolanie otca, teda súd začal konať o návrhu matky na zvýšenie výživného až po právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu o odvolaní otca vo veci úpravy styku (po 19 mesiacoch od podania návrhu na zvýšenie výživného).

Ďalej poukazujem, že spis postúpený Okresným súdom Piešťany na Najvyšší súd Slovenskej republiky za účelom rozhodnutia o žiadostiach rodičov sťažovateľky o prikázanie veci vrátil Najvyšší súd SR dňa 31. 07. 2008 späť pre nevysporiadanie poplatkovej povinnosti otca sťažovateľky (teda procesné pochybenie na strane súdu) a spis bol opätovne predložený na Najvyšší súd SR až v marci 2009.

Tiež dĺžka znaleckého dokazovania na Okresnom súde Piešťany je neprimeraná – o potrebe znaleckého dokazovania súd rozhodol dňa 23. 11. 2009, kedy za účelom pribratia znalca pojednávanie odročil na neurčito, znalca ustanovil uznesením až v máji 2010 a znalecký posudok znalec podal až v marci 2012. Po zostávajúce obdobie roka 2012 mal súd prešetrovať pobyt otca, teda prešetrovanie pobytu otca malo trvať súdu 9 mesiacov, čo sa javí neprimeranou dobou...

Pre úplnosť informácií dodávam, že na pojednávaní konanom na Okresnom súde Piešťany dňa 29. 01. 2014 sa účastníci dohodli na úprave výživného na sťažovateľku. Súd vyniesol rozsudok a účastníci sa vzdali práva podať odvolanie proti rozsudku. Písomné vyhotovenie rozsudku zatiaľ účastníkom nebolo doručené.»

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Z obsahu sťažnosti a z predloženého súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 7 P 17/2008 ústavný súd zistil, že v rámci konania vedeného Okresným súdom Ružomberok pod sp. zn. P 180/99, týkajúceho sa úpravy výkonu práv a povinností rodičov k sťažovateľke, matka v tom čase maloletej sťažovateľky 22. novembra 2000 podala návrh na zvýšenie výživného. Výživné na maloletú sťažovateľku bolo predtým určené rozsudkom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 23 Co 637/00 z 31. marca 2000, ktorý rozhodol o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 2 Nc 6/99 z 24. februára 1999. Predmetný rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 21. júna 2000. Okresný súd Ružomberok v ďalšom priebehu konania vedeného pod sp. zn. P 180/99 z 2. augusta 2000 rozhodol o úprave styku otca s maloletou sťažovateľkou a po podaní odvolania jej matkou bolo o úprave styku rozhodnuté rozsudkom krajského súdu sp. zn. 13 Co 521/01 zo 4. septembra 2001, ktorý nadobudol právoplatnosť 30. apríla 2002, pričom spis bol okresnému súdu vrátený 19. apríla 2002.

Prvým procesným úkonom, ktorý Okresný súd Ružomberok vo veci zvýšenia výživného vykonal 20. júna 2002, bolo nariadenie pojednávania na 14. august 2002.

Okresný súd Piešťany predložil ústavnému súdu na jeho výzvu vo vyjadrení k sťažnosti sp. zn. Spr. 737/13 zo 14. novembra 2013 nasledujúci prehľad procesných úkonov vykonaných po uvedenom dátume:

- *pojednávanie 1. 8. 2002 bolo odročené na neurčito za účelom prenesenia príslušnosti, o čom súd rozhodol uznesením z 3. 10. 2002, ktoré nadobudlo právoplatnosť 23. 10. 2002,*
- *dňa 22. 10. 2002 otec súdu doručil návrh na opravu dôvodov uznesenia,*
- *dňa 31. 10. 2002 bola vec predložená KS v Žiline na opravu dôvodov uznesenia, o čom súd rozhodol 29. 11. 2002, a ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19. 12. 2002,*
- *dňa 7. 1. 2003 bol spis doručený OS Trnava,*
- *dňa 10. 2. 2003 sudca vyzval matku na doplnenie návrhu na zvýšenie výživného, čo matka doplnila 27. 2. 2003,*

- 28. 3. 2003 bol vo veci nariadený termín pojednávania na 23. 5. 2003, kde bola vypočutá matka a termín bol odročený na 19. 6. 2003 na predloženie dokladov matkou s tým, že otec sa nemusí dostaviť, pretože bude vypočutý dožiadaným súdom,
- matka sa na pojednávaní 19. 6. 2003 ospravedlnila z dôvodu, že je krátko v novom zamestnaní, na pojednávaní bol vypočutý otec a pojednávanie bolo odročené na 9. 9. 2003, kde sa nedostavil žiadny účastník, pričom matka sa ospravedlnila pre PN po operácii, a pojednávanie bolo odročené na 14. 10. 2003,
- pojednávanie 14. 10. 2003 bolo odročené na neurčito s tým, aby matka oznámila, dokedy je bude trvať PN (práceneschopnosť, pozn.),
- dňa 26. 4. 2004 bol nariadený termín na 1. 6. 2004,
- dňa 31. 5. 2004 sa dostavila na súd matka, ktorá žiadala termín odročiť, lebo sa ho pre chorobu maloletej nemôže zúčastniť,
- pojednávanie 1. 6. 2004 bolo odročené na neurčito,
- opatrením predsedníčky súdu s poukazom na dodatok k rozvrhu práce zo 4. 11. 2004 bola na ďalšie konanie určená sudkyňa JUDr. Kormuthová,
- dňa 6. 12. 2004 bol nariadený termín pojednávania na 11. 2. 2005,
- otec dňa 10. 2. 2005 ospravedlnil neúčast' a požiadal o vypočutie dožiadaným súdom,
- matka sa 10. 2. 2005 telefonicky ospravedlnila z pojednávania pre chorobu,
- pojednávanie 11. 2. 2005 bolo odročené na neurčito s tým, aby matka doložila doklad o trvaní PN a vyjadrenie sa k zvýšeniu výživného,
- 9. 3. 2005 sudkyňa predložila spis vsú (vyšší súdny úradník, pozn.) na vypracovanie dožiadania na vypočutie otca k vyjadreniu matky, čo vsú realizoval 17. 3. 2005,
- dňa 15. 4. 2005 prišlo vybavené dožiadanie z OS Ružomberok,
- 19. 4. 2005 bol vytýčený termín na 22. 6. 2005, kde bola vypočutá matka a pojednávanie bolo odročené na 30. 9. 2005 s tým, aby otec doložil peňažné denníky,
- 15. 8. 2005 otec súdu doložil kópie peňažných denníkov a ospravedlnil neúčast' na pojednávaní, nakoľko nemá vlakové spojenie na súd,
- na pojednávaní 30. 9. 2005 sa telefonicky ospravedlnila matka zo zdravotných dôvodov a pojednávanie bolo odročené na 4. 11. 2005,

- na pojednávani 4. 11. 2005 sa ospravedlnila matka z dôvodu jej ochorenia, dostavil sa otec, pojednávanie bolo odročené na 27. 1. 2006,
- dňa 16. 1. 2006 OS Ružomberok doručil súdu rozsudky o vypořádani BSM rodičov a o zrušení práva spoločného nájmu bytu,
- dňa 25. 1. 2006 sa matka z pojednávania ospravedlnila, lebo sa toho dňa zúčastní pojednávania na OS Ružomberok,
- na pojednávani 27. 1. 2006 súd konštatoval, že matka nedoložila doklady, na ktoré bola vyzvaná, pojednávanie bolo odročené na 31. 3. 2006 s tým, aby matka doložila žiadané doklady a pre nesplnenie predchádzajúcej povinnosti bol spis predložený vsú na rozhodnutie o poriadkovej pokute matke vo výške 1.000,- Sk,
- vsú dňa 8. 2. 2006 vypracoval uznesenie o uložení poriadkovej pokuty matke,
- 29. 3. 2006 matka podaním doručeným súdu osobne požiadala o ospravedlnenie na pojednávani 31. 3. 2006 z dôvodu chrípkového ochorenia,
- dňa 30. 3. 2006 otec súdu doručil návrh na zníženie výživného, nakoľko je v hmotnej núdzi,
- pojednávanie 31. 3. 2006 bolo odročené na 10. 5. 2006, kde sa rodičia nedostavili, matka sa ospravedlnila, lebo sa mala zúčastniť lekárskeho vyšetrenia, ale súdu nedoložila doklady, na ktoré bola vyzvaná, pojednávanie bolo odročené na 22. 9. 2006 s výzvou pre oboch rodičov na doloženie dokladov,
- 19. 7. 2006 bol zrušený termín na 22. 9. 2006 z dôvodu dočasného pridelenia sudcu na KS v Trnave,
- 24. 5. 2006 bol vytýčený termín na 27. 6. 2007, pričom už plnoletá sťažovateľka splnomocnila na zastupovanie svoju matku,
- na pojednávani 27. 6. 2007 sa nedostavil otec a pojednávanie bolo odročené na 25. 10. 2007 i za účelom doloženia dokladov od matky v lehote 30 dní,
- dňa 24. 10. 2007 otec požiadal o predloženie veci na OS Ružomberok a neúčast' na pojednávani ospravedlnil,
- dňa 25. 10. 2007 sa telefonicky ospravedlnila matka i sťažovateľka s tým, že ospravedlnenie pošlú poštou a žiadali pojednávanie odročiť,
- pojednávanie 25. 10. 2007 bolo odročené na neurčito s výzvou otcovi, či podal návrh na prikázanie veci inému súdu,

- *súd uznesením z 20. 11. 2007 vyzval otca na doplnenie jeho podania z 23. 10. 2007, čo si otec prevzal 22. 12. 2007,*
- *dňa 3. 1. 2008 otec doručil námietku miestnej príslušnosti súdu,*
- *v rámci prechodu výkonu súdnictva bola daná právna vec dňom 1. 1. 2008 postúpená na Okresný súd Piešťany, kde bola dňa 7. 1. 2008 pridelená sudkyňi JUDr. Lucii Chrapkovej, ktorej bol spis predložený 25. 1. 2008,*
- *29. 1. 2008 sudkyňa nariadila pojednávame na 26. 2. 2008,*
- *dňa 22. 2. 2008 matka doručila ospravedlnenie z pojednávania z dôvodu školenia v zamestnaní a žiadala predložiť spis pôvodnému OS Trnava, nakoľko to má bližšie k bydlisku,*
- *pojednávanie 26. 2. 2008 bolo odročené na 13. 5. 2008,*
- *dňa 5. 5. 2008 sudkyňa zrušila termíny na 13. 5. 2008 pre čerpanie dovolenky a určila nový termín na 9. 6. 2008,*
- *na pojednávaní 9. 6. 2008 sa matka ani otec bez ospravedlnenia nedostavili, a súd pojednávanie odročil na neurčito z dôvodu predloženia spisu NS SR, ktorý mu bol doručený 9. 7. 2008,*
- *dňa 31. 7. 2008 NS SR spis bez rozhodnutia vrátil na výzvu otcovi na zaplatenie súdneho poplatku za prikázanie veci inému súdu,*
- *5. 8. 2008 sudkyňa zadala úpravu na výzvu otcovi na zaplatenie súdneho poplatku, pričom otec si zásielku neprevzal v odbernej lehote a súdu sa vrátila nedoručená 26. 9. 2008,*
- *dňa 5. 11. 2008 dala sudkyňa zásielku doručiť prostredníctvom polície, ktorá mu ju doručila 16. 11. 2008,*
- *dňa 21. 1. 2009 tajomníčka zisťovala v učtárni súdu, či otec súdny poplatok zaplatil, pričom z 16. 3. 2009 je záznam, že súdny poplatok uhradený nebol,*
- *dňa 27. 3. 2009 tajomníčka dala predložiť spis sudkyňi, ktorá dňa 31. 3. 2009 dala opätovne predložiť spis NS SR, ktorý mu bol doručený 7. 4. 2009,*
- *dňa 21. 4. 2009 NS SR uznesením návrhu na prikázanie veci OS Trnava nevyhovet, toto nadobudlo právoplatnosť 12. 5. 2009,*
- *z dôvodu zmeny obsadenia súdu sudcami bola daná právna vec dňa 13. 7. 2009 pridelená na konanie JUDr. Natálii Kollárikovej,*

- dňa 27. 8. 2009 sudkyňa nariadila pojednávanie na 28. 9. 2009,
- dňa 28. 9. 2009 sa telefonicky ospravedlnil otec pre PN a požiadal o odročenie pojednávania,
- pojednávanie 28. 9. 2009 bolo odročené na 23. 11. 2009,
- na pojednávaní 23. 11. 2009 bola vypočutá matka, otec a pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom pribratia znalca z odboru ekonómia,
- 17. 5. 2010 bola do konania pribratá znalkyňa Ing. K. za účelom posúdenia príjmov otca z podnikania, pričom toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 12. 11. 2010, nakoľko otcovi sa opakovane uznesenie nepodarilo doručiť a súd musel rozhodovať o vylúčení znalkyne,
- 7. 6. 2010 matka namietla zaujatosť znalkyne,
- dňa 29. 7. 2010 súd vyzval znalkyňu, aby sa k zaujatosti vyjadrila, čo urobila podaním doručeným súdu 10. 8. 2010,
- 15. 10. 2010 súd uznesením rozhodol, že znalkyňa nie je vylúčená, čo nadobudlo právoplatnosť 12. 11. 2010,
- 16. 11. 2010 tajomníčka dala predložiť spis sudkyňi pre odvolanie otca voči preddavku na znalečné,
- 3. 2. 2011 bola telefonicky kontaktovaná znalkyňa za účelom zistenia predpokladaného termínu vypracovania posudku, na čo 4. 2. 2011 oznámila, že je do 14. 2. 2011 hospitalizovaná a dňa 22. 2. 2011 oznámila, že k vypracovaniu posudku potrebuje spis, ktorý jej bol prostredníctvom OS Ružomberok doručovaný 14. 3. 2011,
- 6. 5. 2011 znalkyňa požiadala o preddavok 350 eur a na základe telefonického rozhovoru predložila 30. 6. 2011 OS Piešťany prostredníctvom OS Ružomberok spis na rozhodnutie o preddavku,
- 17. 8. 2011 bol uznesením znalkyňi priznaný preddavok a uznesenie nadobudlo právoplatnosť 8. 9. 2011,
- 24. 10. 2011 bolo telefonicky zisťované u znalkyne, či potrebuje spis, na čo reagovala 27. 10. 2011, aby jej bol spis doručený na jej adresu,
- dňa 1. 11. 2011 bola sudkyňa JUDr. Natália Kolláriková preložená na iný súd a vec bola 8. 11. 2011 náhodným výberom pridelená sudkyňi JUDr. Jane Tvrdej (v tom čase Jarošovej),

- 25. 1. 2011 znalkyňa požiadala o predĺženie termínu vypracovania znaleckého posudku do 31. 3. 2012 z dôvodu, že bola hospitalizovaná a práceneschopná,
- dňa 26. 3. 2012 znalkyňa vrátila spis s vypracovaným znaleckým posudkom,
- 12. 4. 2012 bolo znalkyni priznané znalečné, pričom pri doručovaní uznesenia sa zásielka od otca vrátila s uvedením, že adresát je neznámy,
- 30. 4. 2012 dal súd prešetriť pobyt otca cez register obyvateľov, mestský úrad a políciu,
- zákonná sudkyňa bola od 10. 4. 2012 práceneschopná a po uplynutí 6 týždňov jej neprítomnosti na súde bola vec náhodným výberom pridelená do senátu JUDr. Andrei Kondllovej od 30. 5. 2013 (správne má byť 30. 5. 2012, pozn.) spolu s ďalšími asi 70 vecami,
- dňa 23. 8. 2013 zákonná sudkyňa JUDr. Jana Tvrdá ukončila práceneschopnosť a vec jej bola dňa 10. 9. 2012 opätovne vrátená na konanie,
- dňa 19. 9. 2012 súd urobil dopyt na matku, Sociálnu poisťovňu a ÚPSVaR Ružomberok za účelom zistenia pobytu otca, pričom od žiadaných subjektov sa adresu otca nepodarilo zistiť,
- dňa 28. 11. 2012 dal súd zásielku doručiť otcovi prostredníctvom polície,
- 21. 12. 2012 sudkyňa vytýčila termín pojednávania na 6. 2. 2013, ktoré pojednávanie bolo odročené pre práceneschopnosť sudkyne, ktorá trvala od 4. 2. 2013 do 5. 3. 2013,
- podaním doručeným dňa 13. 2. 2013 matka žiadala určiť termín pojednávania,
- 16. 5. 2013 sudkyňa vytýčila termín na 21. 6. 2013, kde súd vykonal dokazovanie výpoveďami matky, otca, plnoletej sťažovateľky (pojednávanie trvalo 3 hod. a 45 min.), a pojednávanie odročil na 11. 9. 2013 za účelom doplnenia dokazovania o doklady otca a plnoletej sťažovateľky,
- na pojednávaní 11. 9. 2013 súd doplnil dokazovanie, k veci dopytal matku, otca i plnoletú sťažovateľku (pojednávanie trvalo 3 hod. a 15 min.) a pojednávanie bolo odročené na 8. 11. 2013 s tým, že otec predloží doklady o nákladoch na bývanie a dedičské rozhodnutie po jeho nebohom otcovi,
- na pojednávaní 8. 11. 2013 súd doplnil dokazovanie o vyjadrenie otca aké sumy výživného v období od januára 2001 do júna 2013 uhradil a k veci sa vyjadrila plnoletá

sťažovateľka (pojednávane trvalo 3 hod. a 10 min.) a bolo odročené na 29. 1. 2014 na doplnenie dokazovania ohľadom nehnuteľností, ktoré vlastní otec a matka, a otcovi bolo uložené, aby doručil súdu doklady o nákladoch na bývanie za 2 mesiace roku 2000 a za rok 2001.“

Zo zistenia ústavného súdu ďalej vyplýva, že na pojednávaní uskutočnenom 29. januára 2014 došlo k dohode účastníkov o výške výživného, pričom následne bol okresným súdom vyhlásený rozsudok a účastníci sa vzdali práva podať proti nemu odvolanie. Rozsudok bol expedovaný 6. februára 2014, resp. 20. februára 2014.

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Sťažovateľka zároveň namieta aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 prvej vety OSP, podľa ktorej len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sudca je podľa § 117 ods. 1 druhej vety OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, a z § 119 ods. 4 OSP, ak súd zistí, že existuje dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, bez zbytočného odkladu informuje tých, ktorí boli predvolaní alebo upovedomení. Súd spravidla uvedie deň, kedy bude konať nové pojednávanie a dôvod na odročenie sa uvedie v zápisnici alebo poznamená v spise.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu.

Ústavný súd (obdobne ako Európsky súd pre ľudské práva) pritom prihliada aj na predmet sporu (povaha veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že predmetom konania je návrh na zvýšenie výživného, teda po právnej stránke štandardná rodinnoprávna vec patriaca do rozhodovacej agendy všeobecného súdnictva, a preto z tohto hľadiska nebol dôvod na predĺženie napadnutého konania.

Pri posudzovaní doterajšieho priebehu napadnutého konania podľa tohto kritéria ústavný súd bral do úvahy aj skutkový stav veci a platnú právnu úpravu (napr. II. ÚS 26/95, I. ÚS 92/97) relevantnú na rozhodnutie. Na základe týchto hľadísk predmetné konanie nehodnotí ako právne zložité a nezistil tiež, že by vykazovalo znaky mimoriadnej faktickej zložitosti, ktoré by boli dôvodom na jeho predĺženie.

Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že pokiaľ ide i povahu konania, ide o vec, ktorá vo všeobecnosti vyžaduje postup súdu s osobitnou rýchlosťou, avšak v danej veci to tak nebolo. Rovnako aj Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre zdôraznil, že ak je predmetom konania výživné, ktoré je zdrojom príjmov, majú mu súdy venovať „mimoriadnu starostlivosť, pretože procesné omeškanie v takejto veci môže mať za následok *de facto* rozhodnutie o otázke predloženej súdu“ (pozri H v. Spojené kráľovstvo, rozsudok z 8. 7. 1987, bod 85).

Napokon ústavný súd dodáva, že okresný súd vo svojom vyjadrení k sťažnosti nepoukázal na zložitosť veci, keď uviedol, že „*Nejde o spor, ktorý by bol sám osebe skutkovo a právne zložitý...*“.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľky ako účastníčky napadnutého konania, ústavný súd poukazuje na to, že sťažovateľku do nadobudnutia plnoletosti zastupovala jej matka ako zákonná zástupkyňa a po nadobudnutí plnoletosti ju matka zastupovala na základe písomného splnomocnenia z 26. júna 2007, ktoré bolo Okresnému súdu Trnava predložené 27. júna 2007.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka, resp. jej matka z rôznych dôvodov (práceschopnosť, choroba maloletej sťažovateľky, zdravotné a procesné dôvody) ospravedlnila svoju neúčast' na 12 pojednávaniach.

Na ťarchu sťažovateľky je potrebné pripísať aj skutočnosť, že matka sťažovateľky neúspešne namietala zaujatosť ustanovenej súdnej znalkyne (okresný súd uznesením z 15. októbra 2010 rozhodol, že ustanovená znalkyňa nie je vylúčená), čo malo za následok oddialenie konečného rozhodnutia vo veci.

Ústavný súd napokon poukazuje aj na to, že okresný súd za nepredloženie požadovaných dokladov matke sťažovateľky uznesením z 8. februára 2006 uložil aj poriadkovú pokutu. Je teda nesporné, že aj sťažovateľka v štádiu konania, keď bola zastúpená matkou ako zákonnou zástupkyňou, určitou mierou prispela k spomaleniu priebehu napadnutého konania, čo ústavný súd zohľadnil pri rozhodovaní o priznaní finančného zadosťučinenia.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup vo veci konajúcich súdov v napadnutom konaní.

Sťažovateľka okrem iného namieta prierahu v konaní vedenom Okresným súdom Ružomberok pod sp. zn. P 180/99, na ktorom ako miestne príslušnom napadnuté konanie podaním návrhu jej matky na zvýšenie výživného 22. novembra 2000 na v tom čase maloletú sťažovateľku začalo. V čase podania návrhu prebiehalo pod uvedenou spisovou značkou na Okresnom súde Ružomberok konanie týkajúce sa úpravy práv a povinností rodičov k sťažovateľke, pričom návrh matky sťažovateľky na zvýšenie výživného bol uplatnený v rámci uvedeného konania. Z predloženého súvisiaceho súdneho spisu ústavný súd zistil, že Okresný súd Ružomberok rozsudkom z 2. augusta 2000 rozhodol o úprave styku otca s maloletou sťažovateľkou a po podaní odvolania otcom proti uvedenému rozsudku bol súdny spis 19. februára 2001 predložený krajskému súdu na rozhodnutie. Krajský súd rozhodol o odvolaní rozsudkom z 3. septembra 2001, ktorý nadobudol právoplatnosť 30. apríla 2002. Okresný súd Ružomberok po vrátení spisu 20. júna 2002 nariadil prvýkrát termín pojednávania o návrhu matky sťažovateľky na zvýšenie výživného

na 14. august 2002. Dňa 1. augusta 2002 bol Okresnému súdu Ružomberok doručený návrh matky sťažovateľky na prenesenie príslušnosti z dôvodu vhodnosti na Okresný súd Trnava, a to z dôvodu presťahovania sa maloletej sťažovateľky z R. do L. O podanom návrhu rozhodol Okresný súd Ružomberok uznesením z 3. októbra 2002 tak, že preniesol svoju príslušnosť vo veci starostlivosti o maloletú sťažovateľku na Okresný súd Trnava. Označené uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť 23. októbra 2002 a súdny spis bol Okresnému súdu Trnava doručený 7. januára 2003.

Z uvedeného vyplýva, že konanie o návrhu na zvýšenie výživného prebiehalo na Okresnom súde Ružomberok dva roky, pričom z uvedenej doby je potrebné odrátať časové obdobie, keď bol súdny spis okresného súdu predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní proti rozsudku okresného súdu z 2. augusta 2000 (súdny spis okresného súdu sa na krajskom súde nachádzal 16 mesiacov).

V nadväznosti na to dospel ústavný súd k názoru, že postup Okresného súdu Ružomberok v napadnutom konaní nevykazuje také obdobia nečinnosti, resp. neefektívnej činnosti, že by prichádzalo do úvahy kvalifikovať ich ako zbytočné prietahy.

Ústavný súd poukazuje ďalej na to, že podľa príslušných ustanovení zákona č. 511/2007 Z. z. s účinnosťou od 1. januára 2008 prešiel výkon súdnictva v danej veci z Okresného súdu Trnava (odovzdávajúci súd) na Okresný súd Piešťany (nadobúdajúci súd).

Neoddeliteľnou súčasťou prechodu súdnictva v danej veci je aj prenesenie zodpovednosti za prietahy v konaní, a preto treba v tomto zmysle hodnotiť napadnuté konanie ako celok.

Ústavný súd zistil, že napadnuté konanie bolo v ďalšom období okrem niekoľkých štádií krátkodobej nečinnosti [napr. od 14. októbra 2003 (nariadenie pojednávania a jeho následné odročenie) do 26. apríla 2004 (nariadenie termínu pojednávania), od 22. septembra 2006 (pojednávanie sa v nariadenom termíne neuskutočnilo) do 24. mája 2007 (nariadenie termínu pojednávania) a od 10. apríla 2012 (praceneschopnosť zákonnej sudkyne)

do 21. decembra 2012 (nariadenie termínu pojednávania)] poznačené predovšetkým neefektívnou činnosťou.

Za neefektívnosť postupu okresného súdu v napadnutom konaní považuje ústavný súd napr. to, že pojednávanie uskutočnené 23. novembra 2009 bolo odročené na neurčito na účel nariadenia znaleckého dokazovania, ktoré okresný súd nariadil uznesením zo 17. mája 2010, teda po viac ako 6 mesiacoch. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje aj na to, že vypracovaný znalecký posudok bol okresnému súdu predložený až 26. marca 2012, teda takmer po 2 rokoch od ustanovenia znalkyne na jeho vypracovanie.

Ústavný súd napokon na neefektívnosť postupu okresného súdu v napadnutom konaní poukazuje aj v súvislosti s tým, že okresný súd po viac ako 6-týždňovej neprítomnosti zákonnej sudkyne v dôsledku jej práceneschopnosti vec prideliť náhodným výberom inej zákonnej sudkyňi, avšak napokon uvedený súdny spis bol vrátený pôvodnej zákonnej sudkyňi bez vykonania čo aj len jediného procesného úkonu vo veci, čo svedčí o formalistickom postupe okresného súdu v konaní v uvedenej súvislosti, ktorý nemohol viesť k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa nachádzala sťažovateľka domáhajúca sa rozhodnutia o jej návrhu.

Ústavný súd už vo svojej predchádzajúcej judikatúre poukázal na to, že nielen nečinnosť, ale aj neefektívna (nesprávna) činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu), môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol (obdobne napr. IV. ÚS 22/02, IV. ÚS 380/08, III. ÚS 103/09, I. ÚS 7/2011).

Vychádzajúc z uvedeného, ale predovšetkým z ústavného hľadiska neakceptovateľnej dĺžky trvania napadnutého konania (viac ako 13 rokov) ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 P 17/2008 (pôvodne vedenom Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 15 P 2/03, predtým vedenom Okresným súdom Ružomberok pod sp. zn. P 180/99) došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez

zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

IV.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie základných práv podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Ústavný súd aj napriek záveru, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, neprikázal okresnému súdu, aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov, vzhľadom na to, že okresný súd rozsudkom z 29. januára 2014 rozhodol v merite veci, pričom účastníci konania sa vzdali práva podať proti prvostupňovému rozsudku odvolanie.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľka sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 8 000 € z dôvodov uvedených vo svojej sťažnosti. Poukázala najmä na to, že *„konajúce súdy o návrhu na zvýšenie výživného na sťažovateľku nerozhodli za 12 rokov...“*.

Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia. Pri určení finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

S prihliadnutím na doterajšiu dĺžku konania okresného súdu vedeného pod sp. zn. 7 P 17/2008 (pôvodne vedeného Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 15 P 2/03), berúc do úvahy konkrétne okolnosti daného prípadu, najmä to, čo je pre sťažovateľku „v stávke“, ústavný súd považoval priznanie sumy 5 000 € za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku jej právneho zastúpenia v konaní o sťažnosti advokátkou Mgr. Zuzanou Jedličkovou. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní trov konania vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2012, ktorá bola 781 €, a pri treťom úkone právnej služby z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2013, ktorá je 804 €.

Úhradu priznal za tri úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia a podanie sťažnosti a stanovisko k vyjadreniu okresného súdu) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Úhrada za dva úkony právnej služby

vykonané v roku 2013 a za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2014 predstavuje spolu s režijným paušálom (2 x 7,81 € a 1 x 8,04 €) sumu 417,98 €.

Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP) v lehote uvedenej v bode 3 výroku tohto nálezu.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. marca 2014